

Til Energidepartementet

Fra Equinor

Sak Innspill virkemiddelutredning 24/815

Det vises til pressemelding fra Energidepartementet om *Innspill til utredning av virkemidler for karbonfangst fra industri og avfallsforbrenning* den 2. april 2024¹. Her ble interessenter invitert til å komme med innspill på rapporten som ble utarbeidet av Oslo Economics i samarbeid med SINTEF Energi. Under følger Equinor sitt innspill til den overnevnte rapporten, samt utredningen for Miljødirektoratet om *Virkemidler for industriell karbonfjerning*².

Innledningsvis skal det nevnes at Equinor ønsker en støtteordning for karbonfjerning og karbonfangst velkommen, og støtter begge rapporter i betraktningene at de nye virkemidlene må på plass i 2025³ for å muliggjøre klimagassreduksjoner fra 2030.

Equinor modner i dag flere prosjekter for fangst, fjerning, lagring og bruk av CO₂ fra fossile og biogene kilder. Felles for disse er at manglende lønnsomhet i prosjektene gjør det utfordrende å gjennomføre investeringene. Rapportene gir et godt bilde av utfordringene disse prosjektene står ovenfor, og Equinor støtter anbefalingene om rask etablering av risikoavlastende ordninger for CO₂ – verdikjeden.

Rapporten anbefaler at «En subsidieordning rettet mot fangstleddet for CO₂ – håndtering [...] bør omfatte både fossile og biogene utslipp [...] der den løpende CO₂-prisen for utslipp kommer til fratrukk». For å motvirke utilsiktede konkurranseforskjeller mellom sektorer, for eksempel knyttet til ulikheter i CO₂-priser, mener Equinor at det kan være hensiktsmessig at det gjennomføres separate auksjonsrunder.

«Ved fangst og lagring av biogen CO₂ kan industrivirksomheter og avfallsforbrenningsanlegg også få inntekter fra salg av negative karbonkreditter i de frivillige kvotemarkedene»⁴ beskriver rapporten. Equinor støtter utredningen i å åpne for salg av karbonkreditter. Karbonkreditter bidrar til finansiering av prosjekter og over tid redusert behov for statlig støtte. I dag selges kreditter i det frivillige markedet, men etterspørselen er begrenset. Det er behov for avklaring knyttet til bruken av kreditter for å incentivere kjøpere.

Når det gjelder spørsmålet om lengden på støtteperioden, som i rapporten foreslås å være enten 10 eller 20 år⁵, mener Equinor at det er flere forhold som taler for at den fulle støtten skal kunne gis over en 10 årsperiode for prosjekter som fanger kvotepliktige utslipp. Dette kommer av at i denne sektoren har relativt god forståelse av

¹ [Ønsker innspill til utredning av virkemidler for karbonfangst fra industri og avfallsforbrenning - regjeringen.no](#)

² [Virkemidler for industriell karbonfjerning - Miljødirektoratet \(miljodirektoratet.no\)](#)

³ Kap 7.2.1, s.89, [Virkemidler for karbonfangst fra industri og avfallsforbrenning](#)

⁴ Kap 5.5, s. 65, [Virkemidler for karbonfangst fra industri og avfallsforbrenning](#)

⁵ Kap 5.5, s. 65, [Virkemidler for karbonfangst fra industri og avfallsforbrenning](#)

markedsutvikling på kort sikt, men ofte lite informasjon om utviklingen etter 10 til 20 år. Om fangstaktørene avkreves å legge til grunn 20 års drift for å få full støttetildeling, vil dette kunne bli et hinder for karbonfangstprosjekter. Dersom slike betingelser på ordningen forhindrer prosjekter å søke, kan det bli vanskelig å finne alternative prosjekter. Når det gjelder prosjekter som fanger biogen CO₂, kan lengden på støtten være et av parameterne prosjektutviklere konkurrerer om.

Karbonfangstanlegg er spesialiserte anlegg som har høy kompleksitet og betydelige studiekostnader kreves for å fastslå investeringskostnaden. For å redusere barrierene for deltakelse i auksjoner, støtter Equinor anbefalingen om at «en auksjonsløsning for utrulling av CO₂-håndteringsprosjekter, bør kombineres med ordninger som kan gi støtte til modning av prosjekter»⁶.

Rapporten presenterer to modeller for å støtte etablering av lager for mottak av CO₂ fra norske utslippskilder. Som en aktør som ønsker å bygge opp en sterk CO₂ – lagringsvirksomhet med kobling til Europa er det viktig at tiltak som gjennomføres i Norge ikke bidrar til å svekke lønnsomheten. Investeringsbeslutninger for norske CO₂ lager vil baseres på tariffen man kan forvente å få i et nåværende og fremtidig marked, med mottak av CO₂ fra både norske og utenlandske kilder. Det er viktig at staten i sine eventuelle forhandlinger med lageroperatørene om å reservere transport- og lagerkapasitet for norske utslipp legger dette til grunn. Det betyr at tariffene bør være: (i) tilstrekkelig til at lagring av disse volumene blir lønnsom, og (ii) minst på et nivå som er sammenlignbart med det lageroperatørene kan få på det kommersielle markedet for mottak av CO₂ fra europeiske kilder.

I tillegg, hvis lageraktørene skal reservere lagringskapasitet, så må det etableres forsikringer om at de avtalte CO₂ -volumene blir tilgjengelig for lagring til avtalt tid. Hvis fangstprosjektene som inngår i den reserverte kapasiteten bortfaller eller blir forsinket, bør lageraktørene ha krav på kompensasjon som er rimelig i forhold til bortfall av forventet inntekt. Dette kan gjøres ved at staten eller fangstaktørene garanterer en årlig minimumsinntekt for perioden som lagerkapasitet er reservert.

Med vennlig hilsen,

Ole Tobias Frich
Direktør for forretningsutvikling
ved Equinors landanlegg

Margaret Mistry
Direktør for Karbonmarkeder

⁶ Kap 5.7.3, s. 70, [Virkemidler for karbonfangst fra industri og avfallsforbrenning](#)